

JA SAM JEZIK! NEGACIJA MOG JEZIK JE NEGACIJA SAMOGA MENE - GENOCID!

Jučer si opet raspravljao o meni. O mom jeziku. U Beogradu. I donio si odluku da mene od jučer nema. U mom jeziku. Već da me ima u tvom. Kažeš da nisam manjina zato što si odlučio da budem tvoja svojina. U svemu. Hoćeš da budem tvoj. Jer bez mene ti si niko i ništa. Bez mog ti nemaš svog jezika. Ja sam kolijevka tvom jeziku, i tvojoj književnosti, i

tvojoj kulturi. Ti to znaš i zato me negiraš. Negiraš sve moje zato što otkrivam sve tvoje laži i prevare. Otkrivam sve tvoje zločine mojim jezikom. Zato hoćeš da mi jezik otmeš. Hoćeš da me ušutkaš. To ti je navika. Od koje ti se valja odviknuti. Što prije to bolje. Kao i meni. Valja se odviknuti da me se ne tiče šta ti misliš o meni. Niti šta ti govoriš o mom jeziku i mojoj kulturi.

Hoću da znaš da sam se ja skroz promijenio. Nisam onaj kojeg ti poznaješ. Nisam zagledan u tebe. Nemam straha od tebe. Nisam podanik. Ja sam slobodan. E, to tebe zapravo najviše brine. Jer, sve si učinio da budem ovisan o tebi, o tvojim odlukama i tvojim predrasudama. Ali, vrijeme je da se ti odvikneš od toga. Vrijeme je da se odvikneš od zablude da mene nema. Kao što je vrijeme i da se ja odviknem od varke da tebe ima u mom životu. Ili obrnuto. Ti treba da se navikneš da mene ima. A ja treba da se naviknem da tebe nema da odlučuješ o meni i mom jeziku. Nikada kao danas nisam bio odlučniji u tome da me se ne tiče šta ti misliš o meni, o mom jeziku i o mojoj kulturi.

Ali, znam da je tebi jako važno šta ja mislim o tebi. No, ja o tebi ništa ne mislim. Ni dobro ni loše. Ti meni nisi opsesija, kao što sam ja tebi. Ništa me kod tebe naročito ne privlači. Zato ja nemam potrebu da uzimam tvoje, kao što ti imaš potrebu da uzimaš moje vrijednosti. Ja razumijem tu tvoju potrebu. Ali, ne razumijem tu tvoju pohlepu da moju vrijednost usvajaš kao svoju. To si mogao do sada raditi. Ali, odsada nećeš moći. Ja ti neću dopustiti da moje kulturne vrijednosti otuđuješ od mene. Možeš ih koristiti, ali ih ne možeš otuđivati od mene kao dosada. Prošla su ta vremena.

Kažeš da ti se ne sviđa ime mog bosanskog jezika. Ti bi da se moj jezik drugačije zove. A nisam te ni pitao o tome. Ti nisi niti pozvan, niti prozvan da se o tome izjašnjavaš. No, ti si se ipak izjasnio a da nisi ni svjestan u kakvu si zamku zapao. Nisi ni svjestan kakvu si bruku napravio svojoj naciji i kulturi. Ali, nije ti prvi put da se brukaš pred svijetom. Svijet se navikao na tvoj crni obraz. Ali, ja nisam. Ja ne prihvatam tvoju odluku. Bolje je da kažem u stvari da ja prihvatam tvoju odluku kao pouku da je tvoja negacija mog jezika ništavna zato što je ništavna tvoja negacija moga bića kao takvog. Jer jezik je čovjek, a čovjek je jezik. Čovjek bez jezika, nije čovjek. Ja sam čovjek zato što imam jezik. Ja sam jezik zato što sam čovjek. Te dvije vrijednosti su neodvojive. Nema čovjeka bez jezika. Kao što nema ni jezika bez čovjeka. Negirati čovjeku jezik znači negirati njega samoga. A to si ti htio postići: negacijom mog jezika da negiraš mene kao čovjeka sa svim mojim pravima na život, vjeru, slobodu, imetak i čast. Zapravo, negacijom mog jezika ti mi najavljuješ novi genocid. A još uvijek se nisi oprao ni od svog strog genocida. Nisi nikad jasno i nedvosmisleno priznao svoj grijeh genocida protiv mene. Nisi se pokajao zbog toga. Nisi mi obećao da nikad više nećeš ni pomisliti a kamoli počinuti genocid protiv mene. Umjesto toga ti negiraš moj jezik. A to znači ti negiraš moje biće. A to znači ti si spreman opet počinuti genocid protiv mene.

Nemaš pojma koliko si me osvijestio zbog toga. Probudio si me iz sna. O tvojoj dobroj namjeri. Čak sam bio pomislio da si se promijenio - nabolje. Slao si mi miroljubive poruke. Pripremao si me da ti mnogo toga oprostim. A onda si sve vratio na početak. Odnosno, jučer si u Beogradu označio kraj mojim iluzijama. Poslužio si se najvišom institucijom tvoje nacionalističke i šovinističke pameti u Beogradu da mi poručiš na dan dvadeset treće godišnjice od Korićanskih stijena da me nema. Da me ne vidiš. Da si spreman da me opet zgaziš. Da si odlučio da mi opet prijetiš... da hoćeš da me uništiš. Da hoćeš tvojim jezikom da mi moj jezik otmeš. Hoćeš da mi jezik iščupaš. Hoćeš da mi dušu otruješ. Svojim jezikom hoćeš da me uniziš.

Ali, ja tebe ne razumijem. Shvataš! Ja imam svoj jezik kojim govorim. Kojeg ti ne razumiješ. Ti si mene udaljio od sebe. Nisam ja tebe od sebe. Ti si mene tražio po Bosni da me ubiješ. Nisam ja tebe. A sada hoćeš da me usvojiš. Hoćeš da me tvojim jezikom poraziš. Ali, zakasnio si. Ja nisam više slab. Ja sam sada snažan da ti jasno odgovorim: tebi tvoja, a meni moja vjera! Tebi tvoja, a meni moja nacija! Tebi tvoja, a meni moja kultura! Tebi tvoj, a meni moj jezik! Tvoj i moj jezik nisu isti. Zato što riječ genocid na mom bosanskom jeziku znači tvoj zločin protiv čovječnosti,

dok na tvom srpskom jeziku genocid znači tvoj nacionalni trofej (republika srpska), protiv volje mog naroda. Tu se mi razlikujemo. Mi govorimo različitim jezikom. Nema prevodioca koji nam može prevoditi osim tvoga kajanja i obećanja "nikad više", kao i moga oprosta i smiraja "nikad više", ali i nikad više mog zaborava. No, ova razlika može biti dobar razlog da se upoznamo. Svako na svom jeziku da govori. Svako u svoje ime da dijalog vodi. Niko nikoga da ne negira. Niko nikome svoje odluke da ne nameće. Svako svakoga da uvažava. Svako svakome da poštuje pravo na život, vjeru, slobodu, imetak i čast.

Osjećam da te iritira ova moja priča!

Ne sviđa ti se ova moja retorika!

Ti si navikao da ja slušam a ti da govoriš. Navikao si da ti donosiš odluke o tome ko sam ja i šta sam, a ja da šutim i da vičem dobro je, može biti gore!

Ti si mene ocjenjivao po svojim mjerilima, dok sam ja čekao tvoju milost da preživim!

Kao što vidiš, ništa nije više kao što je bilo!

Došlo je vrijeme da ja govorim, a ti da slušaš!

Vrijeme je da shvatiš da ja imam jezik, kojeg ti ne možeš ušutkati! Kojeg ti ne možeš isčupati!

Sada ja donosim odluke, a ti ćeš da šutiš i vičeš dobro je, mogla je kazna biti veća!

Ja sam sada tu da tebe ocjenjujem, a ti da čekaš šta ću ja reći o tebi, o tvom jeziku i tvojoj kulturi, a ne ti o meni, o mom jeziku i o mojoj kulturi!

Ako ti je ovo previše od mene, ima jedna utjehu za tebe: ja nisam negirao tvoj srpski jezik, kao što si ti negirao moj bosanski, a mogao sam!

Nisam savjetovao Bošnjacima da srpski jezik zovu vlaškim, kao što si ti savjetovao Srbima da bosanski jezik zovu bošnjačkim, a mogao sam!

Ja nisam tebe negirao, kao što ti negiraš mene, a mogao sam!

Eto, vidiš kakvu si glupost napravio. Izložio si negaciji samoga sebe sa negacijom mene, mog bosanskog jezika i moje bosanske kulture.

Ne očekujem tvoje kajanje, ali nemoj ni ti očekivati moje uzmicanje od mog jezika, moje kulture i moje Bosne ponosne!